

Sen malého dievčatka (Apokalypsa)

Pavol Hammel

Mramorový anjel pozerá do neba ako do budúcnosti.
Čo tam vidí?
Za všetkým prichádza noc.
Choď domov! Nemám ťa rada!
Tak idem, ale najprv ťa ešte pobozkám,
aby si vedela, že tí, ktorí odchádzajú,
odnášajú so sebou plameň nádeje.
A mramorový anjel pozerá do neba.
Pod jeho zaprášeným srdcom majú hniezdo vtáci.
Ich jedinou istotou sú krídla a spev.

Mám iba pustú tvar,
na tvári pár očí.
Cez lúč vidím snár,
v ňom sa svet späť točí.

Je pole mŕtvych žien,
nárek detských dusí.
Krv kvapká na náš sen,
boh v nebesiach mlčí.

Fialky sú mŕtve, je ich celá pláň.
Negatív sklamaných, opustených šašov a harlekýnov.

Keď vyjdem do ticha,
nebo je už čisté.

Dym zo skál odpúcha,
šumí nočné lístie.

Mám iba pustú tvár,
na tvári pár očí.
Cez lúč vidím snár,
v ňom sa svet späť točí.